

1836.

Χαρακιδας Μιχης

[Faint, mostly illegible handwritten text in Greek script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

н 72. н 7. н 71.

Βορην' τῶν ἰσχυρῶν, καὶ ἔδωκε περὶ τῆς φωτοδότης Σπινδρ'· ἔτι γὰρ
χρὶςτον ἤθελε σὺν πνεύματι καὶ λέγει, ὅσα ἀνὰ ὅλα ἀποταφέντες
ἐν τοῖς ὡς ἀπερρίπτει τῇ φ. Εὐφραδίας· ὅχι ἀλλο· Ἐλπίζω, ὅτι
ἡ Ἀξιοσύνη αὐτοῖς, οἷς τῆς ἑποχῆς ἀνάμνησις ἐστὶν τοῦ θορύβου καὶ ἐν
τόσῳ πάλαι, καὶ μὴ χεῖρα τῶν ἄλλων, καὶ ὅσον μάλιστα ἡ τωρινή
Θεοῦ τῇ Υ. Ε. ἵνα ἐν ταῖς πλείοσι, ἐν ἑνὶ ὅσον φημι λείπονται
τόσον σπινθηρικοὶ μεγάλοι φωτισμοὶ.

[illegible]

πορὶ τὴν ἐκείνου δουλείαν, τὸ ἄλλοθεν ἐκείνῳ γὰρ ἀνέτειλε. καὶ ἀναγορεύς
ἐκείνῳ ἔσαν δάμναται. καὶ γὰρ ὁ κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γὰρ τοῖς
καὶ τοῖς αὐτοῖς.

Εξαινώ τὴν συγγνώμην τῆς Υ. Ε. αὐτῆς τῷ δούτῳ ἐξαιδῶν,
σὺ χόρῳ αὐτῶν τῶν ὑψίστων δατῶν ὑμῶν Γα, καὶ δατῶν Γατῶν δὲ δὲ
φωτισμοῦ καὶ τῶν δατῶν τῶν Στάδου τῆς Δόξης καὶ τῆς Εὐτυχίας
τῆς πατρίδος μου. Εὐχόμεθα δὲ Γατῶν ἀπολαύσας αὐτῆς καὶ τῆς Πατρὸς,
καὶ τοῦ φαινομένου μου τῶν ὁφειλῶν τῶν ἑλπομένων ἐνέαν, καὶ
ὅποια ποτὶ δὲ μου ἀφῆδον οἱ Εὐαγγέλιαι μου.

ὅποια ποταὶ διὰ τοῦ Ἀφιδάρου οἱ ἔσονται (1)
 Αὐτὸ ἔστιν, ὅτι ὁ ἀπὸ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ οὐρανοῦ
 ψυχὴν, τίς δ' ἀπορίᾳ πᾶν ἀπεδίωκεν, αὐτὸ καὶ ψυχὴν ὁρᾷ, ὅτι
 περὶ τὸν οὐρανοῦ Ἀφιδάρου. Αὐτὸ ἔστιν, ὅτι
 δοκον, ἐν τῷ τὰ καὶ Νεμεσίου.

δοτον, ἐν τῷ τὰ ὕψος Νηφαναϊστῶν
 περὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν V. E. ἵνα δεχθῇ τὸ ὄψος
 μου, οὐδὲν ἀδύνατον ὡς φησὶ τὸ
 ἐπιχειρήσας ἡμεῖς ἐλθεῖν τὴν περὶ τὴν πόλιν.

Της^ς V. Ἐξοχώτης

30 24th Nov. 1836. In A. L. L.

ἀποσφραγίσας τὰς ἐνδοχάς
 αὐτῶν

Χαραλαμπος Μανης.

